

FN's Sikkerhedsråd. Derfor besluttede vi at deltage.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen for et sidste spørgsmål.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg bliver nødt til at sige, at nu er statsministeren direkte på kant med ministeransvarlighedsloven, og statsministeren er også på kanten af og måske endog over kanten af at vildlede Folketinget. Det er faktisk ret alvorligt.

I dette beslutningsforslag – jeg har også bemærkningerne med, hr. statsminister, fordi jeg havde mistanke om, at statsministeren ville begynde at manipulere med sagen – står der i de tre første linjer, at det går ud på »at sikre tilintetgørelse af Iraks masseødelæggelsesvåben.« Alle rede i de tre første linjer får Folketinget den oplysning, at der er masseødelæggelsesvåben, hvilket jo efterfølgende har vist sig at være en forkert oplysning, som muligvis endda blev afgivet vel vidende, at den var forkert.

Statsministeren må da erkende, at det er en sag, det er nødvendigt at få undersøgt til bunds. Det er Danmarks internationale troværdighed, der står på spil. Det er naturligvis også statsministerens, men det kan man løse ved at udpege en anden statsminister. Men Danmarks internationale troværdighed – det burde gøre indtryk, og det kan da ikke være rigtigt, det skal hedde sig udeomkring i verden, at det, man undersøger til bunds i USA – forhåbentlig – bare skal fjes ind under gulvtæppet her i Danmark.

Kl. 13.15

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er bare nødt til at gentage, at det, den danske beslutning blev truffet på grundlag af, var en politisk afgørelse om, at Saddam Hussein ikke havde villet samarbejde med FN's Sikkerhedsråd, og at det selvfølgelig måtte have en konsekvens. Det er baseret på åbne og tilgængelige kilder. Der er ikke noget, der er holdt skjult. Det er lagt fuldstændig åbent frem i Folketinget. Der er truffet en politisk beslutning. Det er da en ærlig sag at være uenig i den beslutning, men der er ikke grundlag for at undersøge noget, for der er ikke holdt noget skjult.

Lad mig så sige, at regeringens beslutning er grundet på nøjagtig det samme, som da den daværende regering i 1998 traf beslutning om lignende forberedelse til deltagelse i en aktion mod

Irak, hvor den daværende udenrigsminister, hr. Niels Helveg Petersen, sagde: Det internationale samfund kan ganske enkelt ikke leve med, at en stat vilkårligt nægter at opfylde de krav, som efter grundig forhandling er opstillet af Sikkerhedsrådet. Det forekommer særlig indlysende, når talen er om forbud mod besiddelse og brug af biologiske og kemiske våben, der frembyder en åbenbar trussel mod freden i regionen.

Så det var akkurat den samme begrundelse i 2003, som det var i 1998. Der er ikke puttet med noget. Det er en politisk afgørelse lagt fuldstændig åbent frem i Folketinget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 58

Villy Søvndal (SF):

Jeg håber, at statsministeren er i stand til at bevare besindelsen under det her punkt, for det er helt tydeligt en meget presset statsminister, vi har foran os. Det er jo underligt at opleve.

Jeg står her med beslutningsforslaget, B 118, om at sende de danske soldater til Irak. Jeg har streget under med gult alle de steder, ordet masseødelæggelsesvåben er anvendt bare på de to første sider. Det forekommer ni gange. Og så har vi en statsminister, der siger over for Folketinget og over for offentligheden, at det ikke er rigtigt. Enhver kan da læse B 118. Det er simpelt hen for langt ude. Og det, der vel gør, at vi i dag har en ekstremt presset statsminister, er jo, at der er et voldsomt pres på præsident Bush, på statsministerens bedste ven, efter at det er kommet frem, at de amerikanske oplysninger om masseødelæggelsesvåben ikke holdt.

Derfor vil jeg spørge statsministeren: Mener statsministeren, at Bush, den amerikanske præsident, har et forklaringsproblem?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes, det er meget fornuftigt, at præsident Bush vælger at lade sagen undersøge. Det er et amerikansk anliggende og for at undgå mytedannelse. Jeg synes, det er meget fornuftigt.

Men den danske situation er anderledes, for den danske beslutning er truffet på basis af fuldstændig åbne og tilgængelige kilder. Her i Folketinget er der truffet en politisk afgørelse, og den politiske afgørelse er baseret på, at Saddam Hussein nægtede at samarbejde med FN's Sik-